

2. observata est. Ineunt omiffa Quaestione: *Quid est Deus?* ab Responfo: *Deus est, quod nulla attingit opinio. Plus enim est, quam quiquid dici poterit aut cogitari* &c. et procurrunr usque ad fol. 69. ubi legas: *Explicit liber questionum XCIV. S. Augustini episcopi.* et continuo

III. fol. 69. Incipit liber eiusdem de questionibus XXI. et praemisso earum Indice Quaestio I. *Quid sit, ut maledictus dicatur, qui non reliquerit semen in israel.* &c. Resp. *Quoniam aliter, quam dictum erat, intelligi ceperat* &c. Quaestio haec in Editis est XVII. de *Vetere Testamento.* Itaque vides in Codice nequaquam custodi-

ri ordinem et divisionem, quam *Mauriani* observaverunt. Habent enim illi praeter jam memoratas *Quaestiones V. et N. Testamenti* a col. 89. novam Seriem *Quaestionum Ex utroque mixtim*, quam Codex ignorat, ejusque Quaestiones passim cum aliis confundit. Postrema ei est *De Libro Genesis*, quae in Editis col. 101. legitur, et multas alias post se habet *Augustino* non magis dignas, quam sint omnes ceterae.

Codicem antice Fragmentum membraneum tegit Historiae Evangelicae in rhythmos redactae eleganter 2. columnis exaratum, cujus en specimen:

*Amen dico omnibus, nullus demonstratus
Est maior, a femina dicitur qui natus,
Johanne, quo dominus fertur baptizatus.
Filius sed virginis maior est probatus. &c.*

CCCLIII.

U. 91 Codex chartaceus lat. Sec. XV. Folior. 144. 4. a diversis manibus conscriptus, rubricis distinctus et a. 1540. ab *Job. Fabro* Ep. nostro additus suo ad *D. Nicolaum* Literis studentium Contubernio e sequentibus Opusculis confarcinatus est: I. *Incipit prologus Libri dialogorum Beati Augustini Episcopi percunctante Orosio presbitero. Testibus Maurianis* T. VI. *Append. col. 7.* Codex unus *Vatic.* eodem modo inscribitur. Prologus iste init: *Licet multi doctissimi et probatissimi viri* &c. Prima vero *Orosii* sic dicti Quaestio: *In primis que-*

ro a te. Vtrum deus trinitas sit &c. Responfiones partim certe ex *Augustino*, partim vero ex aliis depromptae sunt, quos vide *L. cit.* in *Monito* praevio. Quaestiones LXV. sunt, et in Codice, ut in Editis, finiunt.

II. fol. 26. *Formula*, ut e calce praeoccupo, *boneste vite secundum beatum Jeronimum.* Incipit: *Petis a me mi frater carissime quod nunquam et nusquam* &c. *Monita* opportuna quidem, sed tam parum *Hieronimi*, ut ne quidem *Bernardi*, cujus T. V. edit. *Maur. col. 794.* prostant.

III. fol. 29. *Epistola*, ut rursus in calce, *Beati Bernardi ad quendam*

dam militem de Cura domestica.
Inscriptio: Gracioso et felici mili-
ti Raymundo Domino Castri Am-
brosij Bernardus in senium addu-
ctus. Initium: Doceri petis a nobis
&c. Ut non semel Vol. super. re-
latum. Bernardus is non Claraeval-
lensis est, sed Silvester Carnotensis,
de quo vide Fabricii Bibl. med.
et inf. Lat.

IV. fol. 32. e calce: *Proverbia*
Seneca. Excerptoris eruditionem
ex ingressu discite: Lucius anneus
seneca de grecis fuit. locus eius in
regione neronis &c. Ipsa Prover-
bia non raro olim edita.

V. fol. 37. *Egloga kigbaldi*
(pro Hugbaldi, Hucbaldi &c.) de
Calvis. Sed praecedat fol. 36. In-
vocacio poete, quam integram huc
transferre placet.

Musa, decus uatum, moderato, polymnia! gressum (moderare?)

Accelerans laetum Hattonis cernere vultum. (laetos vultus?)

Praesulis, officio comple, quod nomine signas.

Pangito priscorum memorans monumenta virorum,

Queis constat vatum non displicuisse Camenas,

Sed multis cumulasse viros pro carmine donis.

Minciadae quid contulerit sua musa Maroni,

Testis adest orbis vulgans sua famina passim.

Naso quid Ovidius, quid Porphyriusve Poetae, (Publil. Optat.)

Exilii poenas quorum solvere Camenae.

Augusto metri cum xenia Graeculus olim

Saepius afferret, sed praemia nulla referret,

Non prius audaces voluit comescere musas,

Distichon eliceret tanto de Principe donec,

Redderet et geminos gemino pro carmine numos.

Se memorans largum, regem sic carpsit avarum,

Multiplicemque sibi summam pro fenore sumpsit.

Addatur corvus humana voce salutans:

Caesar, ave! spretis querulus qui vocibus infit,

Impensas operis proprii periisse magistri, (operae?)

Augustus pretio quem mox mercatur enormi.

Temporibus priscis summorum more potentum

Musicanis haec lex fuerat servata Poetis,

Munere ne vacui calamo trivisse labella (vacuos?)

Poeniteat, neque se vano sudasse labore.

Eheu si perit haec forsitan, studium perit omne

Discendi, dum nullus onus dependitur arti. (honos)

Heu cadit in quemquam scelus hoc, qui rite vocetur

Princeps atque potens! Taceant si forte Camenae

Doctiloquae, Calvis quisnam, rogo, carmina laudis

Componet pulchris? Quisnam, rogo, plena cachinno

Ob.

Obstruet ora canum circumlatrantia Calvum?
 Candiduli Calvi, concurrite, ferte juvamen,
 Tuque decus summum, Calvorum gloria, Calve!
 Nostra ad vota fave, perque omnia prospera salve,
 Perspice prudenti perlustrans pectore parva
 Munera Musarum miris modulata melodis.
 En tibi centenos, terdenos, bis quoque ternos, (ergo 136.)
 Quae centum signat, quae Calvis nomina praestat,
 Quae frontes pingit confingens cornua lunae, (Supercilia)
 Quae theatrum format, comprehendit litera versus
 Non modo principia his, sed singula verba regyrans.
 En corvus crocicans te, Princeps magne, salutat,
 Nec tamen effundit querulas pro munere voces,
 Impensas neque caussatur periisse laboris;
 Nec volo me, carmen studii qui cudere laudes (laudis?)
 Calvorum, quisquam privatum munere dicat,
 Censeat, aut credat. Sunt nam mihi praemia quaestus
 Maxima, nosse Virum cunctis per cuncta verendum,
 Et quia me tantus dignatur noscere Praesul,
 Quem, peto, Rex Regum, cum federit arbiter orbis,
 Inter Pontifices faciat residere beatos
 Aetherei tribuens illi consortia regni.
 Sic sit Amen! Chorus hoc Calvorum praestat omnis. (postulat?)

Hugbaldi nostri *Elnonensis* ad
S. Amandum in *Hannonia* Mona-
 chi Scripta enumerat *Fabricius* in
Bibl. med. Lat. nec tamen aut ille,
 aut eorum aliquis, qui *Carmen* e-
 jus de *Calvis* edidere, puta *Basi-*
leae 1516. 1546. 1550. *Lova-*
nii 1546. *Casp. Dornavius* in *Am-*
phith. Sapientiae Socrat. T. I. *Casp.*
Barthius Adversarior. L. XLVI.
 notitiam *Invocationis*, quam hic
 evulgo, habuere. Directa est illa
 ad *Hattonem* Praesulem *Mogun-*
tinum ejus nominis certe primum,
 qui a. 912. decessit; *Hugbaldo* vi-
 tam ad a. 930. porrigente. Atque
 vel ex hoc utriusque aevo suspi-
 cari quis posset, infirmo niti talo,
 quod post *Sigebertum Gemblac.*

c. 107. omnes adoptaverunt,
Hugbaldum Carmen suum de *Cal-*
vis *Carolo Calvo* Imp. inscripisse.
 Praeterquam enim, quod *Carolus*
 jam a. 877. adeoque 53. annis
 ante *Hugbaldum* defunctus est, eo-
 que defuncto *Hatto* demum ad se-
 dem *Moguntinam* pervenit, neque
 in ipso Poematio, neque in addu-
 cta *Invocatione* quidpiam legitur,
 quod liquido demonstret, *Carolus*
 peti. Nam illa *Invocationis*: *Cal-*
vorum gloria, Calve! item: *Prin-*
ceps magne! quid vetat de *Hatto-*
ne Archiep. intelligi, de quo ad-
 firmat *Ekkehardus de Casib. Mo-*
nast. S. Galli c. 1. eum cum *Salo-*
mone Ep. *Constant.* post Regem
(Ludovicum IV.) imperium tenu-
 isse,

767

C O D I C E S

768

isse, et *cor Regis* dictum fuisse. Accedit Codex *ms.* apud *Serarium Rer. Mogunt.* L. IV. qui testatur *Hattoni* ab eodem *Hugbaldo* Librum suum *de Musica* dedicatum fuisse. Obponi tamen possunt, cum Versus illi ad *Carolus Calvum*, quibus *Hugbaldus Milonis* magistri sui Librum metricum *de Laude Parcitatis* comitatus est, quosque e *Cod. Elnonensi* protulit *Martenius* T. I. *Thef. novi Anecd.* col. 45. f. tum illi, quos e *Bobemia*

fibi adlatos *Barthius supracit.* c. 22. ipsi *Poematio* subjunxit, qui tamen rursus ad *Poematio* Corpus pertinere nequeunt, cum sint numero XV. finguli vero Articuli *Poematio* non nisi Versus X. censeant. Itaque, si genuini sunt, Praefaminis aut Postfaminis instar haberi debent. At sic nova difficultas oritur; habemus enim Versus 151. contra ipsum *Hugbaldum*, qui supra in *Invocatione* sua dixerat:

En tibi centenos, ter denos, bis quoque ternos.

Quidquid igitur hunc numerum excedit, interpolationem olet. Atque ab hoc neque Codex noster immunis est. Nam inter Decadem

III et IV. interferit sequentem: *Caluos cenobitas, psalmistas, Grammaticos esse atque poetas, scribas quoque et plurime abstinentie.*

Carmina clarifone caluis cantate camene.

Complures caluos cogunt castissima castra

Celica certatim celebrantes cantica cristo.

Corpore crine carent, conlustrant culmina celi,

Celica concupiunt, cobibent curare caduca,

Componunt cartas, concinnant carmina clara,

Catholicum canon(em) certum conscribere curant;

Commulcant carmen, congestant corde calorem

Constantem castum, communi currere cursu

Contendunt celeres, celique capeffere culmen.

Exacte haec *Hugbaldum* referunt; in nulla tamen editione leguntur, totumque *Poematum* ad versus 161. producant, quod an successu temporis Autor ipse, an alius quis auxerit, dicere non habeo; illud tamen observo, Sententias *Invocationis* nostrae multum

congruere cum iis, quibus *Milo Patruus* et Praeceptor *Hugbaldi* Praefationem metricam in suum *de Laude Parcitatis* Librum informavit, ut videre est apud *Martenium* l. *suprac.* Ceterum Emissiones quasdam *Textus Barthianum* adjicere lubet.

Editio.

Editio.
 Prooem. *collatrent crimine claros.*
 C. I. *capitis cervici calva corona.*
contemnat cuncta.
 C. II. *claro clamore.*
Continuantque choros.
classica clangent.
 C. III. *cedunt consulta.*
 C. VI. *Cum calvis cirrose.*
coetum curavit.
 C. VII. *conspergere calvos.*
 C. VIII. *Calcentur coeno calcando*
culmina.
Clarisonum calvum.
 C. IX. *Circumfulgente charismata.*
Cuspide, conto.
 C. X. *calvos cantate choreis.*
confundit cirros.
 C. XI. *corradere calvos.*
 C. XII. *comprendito cinctum.*
cognoscite centrum.

Praeterea ubicunque *Barthius* legit *Cerritus*, reponendum putem *Cirritus* vel *Cirratu* Calvi ἀντιθετον.

VI. fol. 42. *Luciani opusculum per aurispam a greco in latinum translatum.* Ita prima manus minio, sed recentior *Rinucium Aurispae* imposuit. Agitur autem de Dialogo *Χαρωπος και Εγυς και Νεμεων διαφορων*, qui inter Dialogos *Mortuorum* in edit. *Reitz. Amst. 1743. T. I. p. 363.* numero *Decimus* est, probe distinguendus a Quarto *Εγυς και Χαρωπος*, quem et ipsum a se latine redditum *Alam. Rhinuccius Florent. Johanni Card. Morinensi* dicavit, *Ang. M. Bandinius T. III. Codd. lat. Bibl. Med. Laurent. col. 266.* msptum refert, *Andr. vero Cratander et Servat. Denis Codd. Theol. V. II. P. I.*

Codex.
concludant carmine curas.
calvi capitis cervice corona.
contemnens cuncta.
celfo clamore.
Continuantque choro.
classica clangunt.
condunt consulta.
Corde cavus cirrose.
Cetera curavit.
conspergere caluo.
Calcetur ceno calcanda calumnia.
Clariuidum calvum.
Circumfulgente charismate.
cuspidi conti.
calvo celebrate choreas.
confundit cirros.
corrodere calvos.
comprendito ciclum.
cognoscito centrum.

Crustanus Basileae 1518. 4. impressum dedere. Jam vero *Decimum* nostrum et *Joh. Aurispa Siculus*, et *Rinucius* vertisse dicuntur, prostantque Versiones ambae apud *Bandinium* mox cit. T. III. col. 634. et 653. Interpretum nomine insignitae, prior quidem absque Prologo, altera eodem Prologo, quem et Codex noster exhibet, instructa. Atque utinam ex isthoc Prologo disceremus, ad quem directus fuerit! Video quidem *Cod. CCCCXCVIII. Bibl. Lat. D. Marci, Venet. 1741. p. 202.* citari Versionem *Rinuccii Dialogi Luciani Charontis et Mercurii ad Franc. Bonacursum*, sed nihil ultra. Praeterea initia et fines utriusque Versionis, quantum inde adfert

fert *Bandinius*, nil differunt, ut adeo subverear *Aurispae* fieri injuriam, erroremque ortum confusione *Dialogi X.* cum *IV.* quem certe vertit *Rinuccius*, ut supra vidimus. Confirmat metum meum silentium solertissimi *Apost. Zeni*, qui *Dissert. Voss. 83.* *Rinuccii* Scripta percenset, confirmat denique, qui in praedicto Prologo memoratur, *Johannes Symonachus* aut, ut apud *Bandinium*, *Simonachus Protopapa*, cui Autor tribuit, quidquid graecarum literarum ad nos effulsit, id quod ad *Aurispae* patriam *Siciliam*, quam ad *Hetruriam* referre mallet. Statuent Literatores *Itali.* Prologi initium est: *Sepe et multum ea mente cogitavi &c.* eumque integrum dedit *Bandinius*; *Dialogi: Audite quod quidem pacto nostra se negotia habeant &c.* Finis: *Atque vitam cuiusque examinare necesse est.* Codex mendis laborat.

VII. fol. 45. Exercitia II. scholastica, quorum prius inscribitur *Declamatio peregrini veneti*, et Controversiam duorum *Lesbiae* Procorum *Albini* et *Phaleri* exhibet, e quibus ille ad probandam constantiam a *Lesbia* missus erat, ut totam noctem in sepulcro *Glaucci* cujusdam exigeret, hic vero, ut *Glaucci* ipsius cadaver adferret. Adtulit *Phalerus* pro *Glauco* ipsum Rivalem. Nunc contendunt, quis Virgine potiretur. Alterum *Dialogus* est sat fescenninus, cujus interlocutores *Anorieta*, *Secius*, *Fulcius* et *Ronchius*. In utroque parum ingenii et elegantiae, ast eo plura σφαλματα.

VIII. fol. 48. p. 2. Incipiunt *Enigmata Symphosij*. Primus haec *Aenigmata*, ternis singula hexametris constantia, atque a *Guil. Crucio* e Bibliotheca *Cormoeriacena* ad se missa *Parisis* primum edidit *Joch. Perionius* O. S. B. a. 1533. apud *Lud. Cyaneum*, non a. 1537. ut visum *Hambergero* in *Zuverl. Nachr. P. II. p. 688. 8.* Autorem in Codd. mss. *Symphosum*, *Symphrosium*, *Symposium* dici invenias. Meminit ejus *Aldhelmus Scot.* Sec. VII. *Sigebertus Gemblac.* c. 132. *Anonymus Mellic.* c. 73. At vero nomen hoc adpellative fumentum pro Convivio seu Compotatione, ἀπο τῆς Συμφοσιᾶς, autoremque horum Τετραχων esse *Coel. Laëtantium Firm.* contendit *Cpb. Aug. Heumannus* in eorum editione *Hanoverae* 1722. 8. quin tamen persuaderet *J. Alb. Fabricio*. Illius argumenta habes in *Praef. edit. cit.* hujus vero in *Bibl. lat. L. IV. c. 1.* et *Bibl. med. Lat. L. XI. edit. Mans.* p. 234. Editores *Laëtantii Parisini* 1748. *Symposium* quidem T. II. p. 251. inferuere; stant tamen potius a *Fabricio*. Illud certum est, *Laëtantium*, *Hieronymo Scriptt. illustr.* c. 80. teste, scripsisse olim *Symposium*, medium item Aevum facile ejusmodi Collectionibus imposuisse nomina, ut confirmant *Homiliarius*, *Leëtionarius*, *Scintillarius*, *Fascicularius*, *Remediaris* et multa alia, a quibus *Symposium* parum abludit, cui nomini ansam dedisse videntur primi duo *Versus Praefationis*, quae in nostro Codice *Conclusio* est:

Hec

*Hec quoque symphosius de carmine lusit inepto
Sic tu sexte doces, sic te deliro magistro;*

quos quis a Sciolo quodam praefixos credere possit, cum eos in Cod. *Cormoeriaceno* non inuenit *Perionius*, salvoque sensu abesse queant. Jam quod in commune consulat Codex noster, exiguum est; mendis enim scatet, et VIII. *Aenigmatibus* infra C. est. Sunt autem haec: *Grus. Tbus. Myrrha. Mola. Calx. Scopa. Conditum. Olla. Quod Parisinis n. 72. Follis et n. 73. Lapis*, nobis prave inscribitur *Uter et Navis*. Interim malim tamen in *Praef. nostrum: de nomine nugas*, prae *de carmine nugas*. Aenigm. 1. *diverso et munere*, prae *diversa et munera*. Aenigm. 2. *digitis signata magistris*, prae *ministris &c.*

IX. fol. 55. Scripta quaedam *Petri Luder de Kislau*, quod est Provinciae *Spirensis* Oppidum, et quidem 1) *Oratio habita coram tota vniuersitate almi studij Haydelbergen. Idus iulij 1458. &c.* Incipit: *Postea uero quam ab infancia pene, Rector &c. Inquam enim postea quam ab Infancia pene duris sub preceptoribus rudia artis grammaticae elementa inbibissem, et in hac nostra achademia pro ingenio mei paruitate optimis sub arcium Doctoribus silogisticas loyce inodaciones percepissem, adolescencie mens mee uaga errabundaque nec patrio contenta solo, alienos me mores loca atque flumina inuisere stimulauit &c.* Itaque *Italia* tota, *Albania*, *Macedonia*que peragrata, *ingrauescente etate et iam tempo-*

ra sparsa canis habens *Patriam* repetiit *Heidelbergae* *Historiographos*, *Rhetores* et *Poetas* publice interpretaturus, cui muneri prolusit hac *Oratione*, quae argumento est, eum *Antiquis* lectitandis tempus in *Italia* utiliter trivisse, facemque multis praetulisse in sua *Germania*. Narrat inter alia, dum *Patavii superioribus diebus Johannes Crydwijs* (*Kreideweifs*) *de Eßlingen* *Universitatis Rector*, quem apud *Papadopolum* non reperio, suum in utroque iure rigorosum examen instituisset, exclamasse ad praesentes *Doctores* celebrem *ICTum Antonium Rosellum: Vellem legibus posthabitis hisce me rebus omnem impendisse operam! O studia humanitatis omnibus appetenda! 2) Intimacio Poete (Luderi) contra artistas In studio haydelbergen. 1457. Πρωγαμια* videlicet, quo invitat ad *Orationem de laudibus philosophiae hodie hora undecima in stuba fratrum augustinen. audiendam.* Incipit: *Jam dudum princeps dyaletica atris accincta serpentibus firmissimum hic sibi domicilium constituens Sorores alias extorres esse ac exulare permisit. Vides scintillam, quae deinceps in incendium et Obscurorum Virorum Epistolas erupit. 3) Laus friderici (I. Victoriosi ✠ 1476) Ducis Bauariae Co. palatini. Initium Panegyrici: Grandem quippe materiam et quidem amplissimam V. C. cum bodierna die infirmis me meis suscepisse hume-*

humeris intelligam, optarem a summo optimoque Joue &c. Caussa, quod Autorem publice poetarum lectionis in hoc suo gymnasio dignum esse percensuit Princeps. Itaque laus Urbis, quam Galli a bacis virgulti minutissimi (Myrtilli) Heydelbergam nominarunt, quae etiam Marq. Freheri et Pauli

*Vincere fortunam magis (plus?) est, quam monstra domare.
Herculeo majus nomine nomen habes.*

4) *Debita Curialium Sacerdotum.* Minus apta inscriptio. Πάγαυερ is enim est in modum Epistolae ad Johannem Ernesti hominem quidem sacrum, sed Friderici Principis negotiis aulicis ita immersum, ut inde morbum cardiacum contraxerit, e quo cum convalescentem Luderus artis medicae, ut ipse ait, non imperitus invissit, occasionem inde nactus suadet, ut corpus quietum et mentem tranquillam praebeat, evitetque ambitionem atque aridam auri habendi sitim, congestis in hanc rem plurimis Veterum locis. Initium est: *Cum nuper V. C. casum valitudinis tue peracerbum intelligendo vna cum petro brechtel viro omnium humanissimo &c. Et finis: et auctoritate tua confirmes. Vale iterum et me tibi debitum habeto et commendatum. Datum Heydelberge 6°. nonas Madij (ab Italia relatum) 1458.*

Corripio matres, gnatas ne numina ducant.

Sanctorum spectare virum, nec grandia gesta &c.

istud vero amatoriam Fabulam Gracchi et Poliscenes (Polyxe-

Melissi fuit opinio, fed quid hic Galli? Laus ampla Friderici a stirpe, et Gestis, inter quae cum Victoria de foederatis Principibus a. 1462. relata non censeatur, Panegyricum hunc anteriorem aestate illius anni esse oportet. Desinit ille in versus, quos inter:

En igitur Virum haud indoctum, cujus refuscitata memoria saltem Senatui Academico Heidelberg. jucunda esse possit.

X. fol. 80. *Traclatus Magistri Jordani de dignitate Imperiali.* Retuli Traclatum hunc etiam inscriptum de *Translatione*, item de *Commendatione Rom. Imperii Vol. I. P. II. Cod. CCCXII.* Exemplum praefens pariter *Memoriale Jacobi Card. Columnae* praefert, utiliterque cum praecedente ob varietatem lectionis contendere poterit. Cetera vide loco mox cit. Ad calcem: *Et tantum de Regibus. Anno 8°c. quinquagesimo quarto.*

XI. fol. 112. ἀπειρεσις Comaedia praemisso Prologo metrico, et Argumento profaico, quorum ille profodia non parum vapulante incipit:

nae?) in nuptias, uti mos, desinentem, et technas Gurgulionis (Cur.

777

P A T R I S T I C I.

778

(Curculionis?) fervuli exponit. Aëtibus V. definitur Ludus Autoris Plautinum os adfectantis, qui est Leonard. Brunus dictus Aretinus, ut docet Elenchus Codici praefixus, et firmant Editiones in *Monast. Sorten.* fide *Deburii Bibliogr. instructive, T. I. bell. Lett.* p. 412. a. 1478. f. *Lipsienses* a. 1500. et 1514. 4. relatae a *Leichio Annal. typogr. Lips.* p. 77. et *Viennensis* a. 1516. 4. indicata a me in *Hist. vernac. Typogr. Vien.* P. I. p. 147. ubi notavi Conatum hunc comicum juvenilem *Leonardi* jam a. 1444. vivis exempti ignotum mansisse *Gesnero, Fabricio, Zeno, Hambergero*, quibus nunc *Mazzuchellium* addo.

XII. fol. 129. rursus ἀνεπίροπος Dialogus inter *Laur. Vallam, Podium Bracciolinum* vulgo dictum *Poggium*, et *Guar. Guarinum*, qui est prior duorum a *Valla* in *Poggium* adversarium scriptorum, et legitur in Edit. *Basil. Opp. Laur. Vallae* 1540. p. 366. f. Incipit: *Audio pogium alteram in me composuisse inuectivam &c.* et finit: *sumat alios quoscunque e meis libris.* *Guar. Placet. Laur. Fiat.* Invektivae *Poggii* praesto sunt comparare volenti in Edit. ejus *Opp. Argent.* 1510. *Paris.* 1511. et 13. et *Basil.* 1538. pauciores vero putem fore, qui *Poggios* se malint esse, quam *Vallas*.

XIII. fol. 141. Adlocutio quaedam Academica ante datam, ut vocant, *Licentiam*, quae incipit: *Cogitanti mihi animoque sollicito reuoluenti, rector insignis doctores eruditissimi ceterique mei (magi-*

ftri?) literatissimi, quid cause foret, quod iuxta patrum nostrorum gymnasy uetus institutum non licet quempiam gradu sua pericia digno donare, nisi prima uirtutum suarum decantatione laudatus fuerit &c. Omnia fine die et consule.

CCCLIV.

Codex membraneus lat. Sec. R. 39 XV. Folior. 39. 4. eleganter exaratus, praeviis *Capitum* 36. Rubricis hoc gaudet miniato Titulo: *Aurelij Augustini Liber insignis ac deuotissimus Soliloquiorum animę ad deum feliciter incipit. De Ineffabili dulcedine Dei Capitulum I.* Nempe: *Agnoscam te domine cognitor meus &c.* Ut *Opp. Aug.* edit. *Maur.* T. VI. *Append. col. 85.* Non enim nisi cento est ex *Augustini* et aliorum Scriptis contextus, ut habes ibi in *Admonit.* praefixa. Usque ad fol. 19. Exemplo nostro adsperfae sunt ab eadem manu notulae quaedam in commendationem dictorum, inter quas *Statii* versus: *Mille modis miseris homines mors una fatigat.*

CCCLV.

Codex chartaceus ital. Sec. R. 41 XV. Folior. 66. 4. nitide perscriptus, rubro distinctus, Bibliothecaeque oblatas a. 1721. a *F. Thoma M. Alfano* O. P. de quo mentio ad *Cassiodori Expositionem Psalmor.* continet I. Versionem Soliloquiorum *Augustino* perperam adtributorum hoc Titulo: *Inconuenziano li soliloquij de sancto Augu-*